

פרשת ויקרא ~ ו' ניסן תשפ"ה ~ גליון תק"ה - שנה י"א

זהלכתא בנחמנ

מס' גיטין לד:

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמוען דוב זצ"ל
והנחתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מורינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה ה' ח"א - "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני וגו'" (תהלים נ"ח) ~

בר. רבנו הקדוש זי"ע ועבי"א ביאר כדי לזכות לשמחה שעיקרו הוא בלב צריך שיהא לו ישרות הלב כמ"ש "ולישרי לב שמחה", וכדי לפשט עקמימיות שבלב זה ע"י "רעמים" כמשחז"ל "לא נבראו רעמים אלא לפשט עקמימיות שבלב" - ורעמים הוא בחי' קול שמוציא האדם בכח תפילתו והקול פוגע במוח כמ"ש בזוה"ק (פינחס רל"ה) כד קלא נפיק ואערא בעבי מטרא אשתמע קלא לבריתא - ודא אינון רעמים (ע"ש עוד) - אבל צריך לפנות את המוחין מחכמת חיצוניות וממחשבות זרות מחמץ - (ע"ש באות ד') ורבינו הק' מסיים "ועיקר לשמור מוחו שלא יחמיץ", מה מסמך רבינו הק' לזה?

הודעה חשובה

מתקיים כל יום מניין ותיקין
בציון בנימין בן יעקב ע"ה
(ברח' שטראוס 13 בגן הציבורי)
התפילה במתינות ובנוסח
ובניגונים של מורינו הרב שליט"א

וזהו (תהלים ס"ח) "גער חַיַּת קנה" כדאיתא בזוה"ק (פינחס רכ"ב) קנה חית תשבר ותעשה ממנה הא - ותעשה מאותיות "חמץ" "מצה" - היינו שלא תחמץ חכמתך, וזהו לשון "גער" לשון "מריבה", כי "מצה" לשון "מריבה" - דצדיקא עבדין מצותא בסטרין אחרנין, דלא יתקרבו למשכנא דקדושה - היינו כשתשמור את חכמתך שלא יכנס בו חכמות חיצוניות, שלא תהרהר בהרהורים רעים, שהם בחי' קנה דסט"א כנגד קנה חכמה קנה בינה דקדושה - ע"ז תנצל מבחי' חמץ שהוא סטרא דמותא כדאיתא - "מחמצת" תמן סטרא דמותא.

בה. מה כותב רבינו דיבור נורא על ענין המחלוקת בין הצדיקים?

ותאמין כי כל מצותא ומריבה שיש בין הצדיקים השלמים אין זה אלא כדי שיגרשו סטרין אחרנין.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראטנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי אהרן לוריא - בעל "עבודת פנים" זי"ע ועבי"א

הרה"ח ר' אהרן לוריא זצ"ל מהאריות שבין חסידי סלונים אמר להרה"ח ר' דוד שכטער זצ"ל שבימי נעוריו האט ער זיך אסאך גיווייקט אין ברסלב'ר ספרים (היה שקוע הרבה בספרי ברסלב), ופעם אחת שמע כשאמר שיחה ברבים אמר: "מובא בספרים" והיה ממש דיבורים מספה"ק "שיחות הר"ן".

בו. איזה פסוק רבנו הק' מסמך לזה?

וזה פירוש (משלי ט"ו) "אזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין", לשון תלונה ומריבה - כשאתה שומע מריבות שבין הצדיקים תדע שזה משמיעין אותך תוכחה על שפגמת בטיפי מוחך, שעל זה נאמר (משלי ב') "כל

באיה לא ישובון ולא ישיגו אורחות חיים" - שאתה דבוק בסטרא דמותא, בחי' "חמץ" בחי' "ירד גבראל וכו'" - ותדע שנעץ הנה, היינו חכמות חיצוניות נעוצים בים חכמתך - ובודאי אם לא היה נפגם מוחך, לא היה נשמע לך מריבות שבין הצדיקים ואין המריבה אלא בשבילך, כדי שתשוב "ממות לחיים" - "מחמץ למצה" "מחית" - ל"ה"א" - ותשוב מיראה רעה, מקול פגום "מחכמה פגומה" ל"יראה טובה" ל"קול טוב" ל"חכמה טובה".

כו. מה מסיים רבנו הקדוש בשזוכין לכל זה?

וכשתשמור את מוחך מבחי' חמץ שלא יהיה אטום אזי יפגע קולך בגלגלתך, ויתעבד רעם - ויתפשט עקמומיות שבלבך ואז תזכה לשמחה.

כת. איזה פסוק רבנו הק' מסמך לזה?

וזה פירוש (תהלים פ"א) "אענך בסתר רעם, אבחנך על מי מריבה סלה" - מי מריבה זה בחי' מצה, בחי' מוחין עי"ז נעשה רעמים.

העתק מספר "אש מוהר"ן" (ח"א עמוד פ"ה)

זהו ביאור הגמרא "גדול הנהנה מיגיע כפיו"

עכשיו יהיה לנו פירוש לגמרא הקשה ביותר בכל הש"ס, הגמרא אומרת בברכות (דף ח' ע"א) גדול הנהנה מיגיע כפיו יותר מירא שמים, אדם עובד פתח מכולת מרויח בחודש עשר אלף דולר, הוא יותר טוב מאברך שיושב ולא מקבל גרוש, רק בזיונות?

הרבה אפיקורסים נהיו אפיקורסים מהמאמר הזה. אנשים הלכו לעבוד עזבו את הישיבות. אחד בא לראש ישיבה שקשה לו המאמר של המשנה טוב תורה עם דרך ארץ, אמר לו מוטב שתדע את כל הש"ס ורק מאמר אחד שורה אחת יהיה קשה, מאשר להיפך שתתרוץ מאמר אחד ולא תדע שום דבר ותהיה עם הארץ גמור. הרב מסביר דרך ארץ ברוחניות. ודרך ארץ קדמה לתורה זה המדות הטובות. אבל כפשוטו דרך ארץ לעבוד אי אפשר להסביר את זה.

אומר החיד"א הפשט הוא כזה, הנהנה מיגיע כפיו שהוא מתיגע במצוה, שהוא מתיגע ורוקד ושמח ומתאמץ לשמחה. זה הכוונה "הנהנה" מיגיע כפיו, שהוא מתיגע עם המצוה ורוקד אתה. ואילו אחר יושב לומד בשקט בנחת עם כוס תה ועוגה ולא מתאמץ, מה שנכנס למוח נכנס.

זה שמתאמץ הוא מתיגע על הלימוד, הוא מתיגע בשמחה ושמח מאד בעשיית המצוה אז הוא נהנה, עליו נאמר שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב. וזה נקרא שהוא יותר מירא שמים. כי ירא שמים אין לו שכר כאן בעולם, כי הוא לא שמח עם המצוה, הוא לא קופץ עם המצוה, הוא לא רוקד עם המצוה. ואז אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא.

אם אדם לומד תורה בלי שמחה בלי ריקוד בלי ניגון, אז רק טוב לו לעולם הבא. יהיה לו רק עולם הבא. אבל אם הוא למד תורה עם ניגון בשמחה ורקד עם השמחה ושמח עם המצוה, אז אשריך בעולם הזה, אתה תאכל משופרא שופרא בעולם הזה. יהיה לך שפע של שפע.

אדם שמתפלל ולומד ושמח עם הלימוד, שמח עם התפילה, מבטיח החיד"א אכיל משופרא שופרא בעולם הזה. אשריך בעולם הזה, אתה תשמח במצוה תתיגע במצוה תתיגע בריקוד תמשיך כזה שפע, מיליונים מליארדים. כפי השמחה שהוא שמח ככה הוא ממשיך שפע, פתאום יהיה לו דירה, יהיה לו שאר דברים.

וזה יותר מירא שמים שרק מקיים את המצוה ביראה בפשיטות. הכל יהיה לך מה שאתה צריך. אם אדם יהיה שמח במצוה החיד"א מבטיח לו שעל ידי שמחה במצוה אתה תוכל להבטיח דירה ויהיה לך באמת דירה, אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא. וזהו יגיע כפיו שהוא נהנה ושמח עם המצוה, ואז כי תאכל גם בעולם הזה גם בעולם הבא.

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגדול התנבחות המלחמה אי אפשר לשמח רק ע"י 'מילתא דשטותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

כל אחד והשנעונו של - אבל האמת הוא אחד

פרעה טוען שהוא ברא את העולם, - נמרוד אמר שהוא ברא, - הקומנסטים, מי שמאמין שיש בורא - עשרים שנות סיביר, הציונים - לא איכפת להם שיש בורא - העיקר להיות חיי הפקרות בלי תורה ואמונה ה"י - בקיצור, בית משוגעים שלם. אבל ישראל מאמינים בני מאמינים, צועקים שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד - ומשה אמת ותורתו אמת, ובדרך התורה נלך באש ובמים נקדש שם שמים.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת ויקרא ~ ו' ניסן תשפ"ה ~ גליון תק"ה - שנה י"א

שפ"ר {פרש"י} אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

ח. "וידבר ה' אליו", למה כתוב "אליו"?

למעט את אהרן, (אפילו כשכתוב וידבר ה' אל משה ואל אהרן), וידבר ה' אל אהרן, או "ויאמר", כולם היה הדיבור למשה שיאמר לאהרן - עי' שי למורא).

ט. מהיכן לומדים זאת?

רבי יהודה אומר שלש עשרה דברות נאמרו למשה ולא אהרן, וכנגדן נאמרו שלשה עשר מיעוטים, ללמדך שלא לאהרן נאמרו אלא למשה שיאמר לאהרן, ואלו הן שלשה עשר מיעוטים "לדבר אתו", "מדבר אליו", "וידבר אליו", "ונועדתי לך", כולן בתורת כהנים.

י. האם את קול הקריאה שהשי"ת קרא "משה משה" בן שמעון?

יכול שמעון את קול הקריאה, תלמוד לומר קול לו - קול אליו, (הכוונה מה שכתוב במדבר ז' וישמע את הקול "מדבר אליו", היה יכול לכתוב "לו" וכתב מדבר "אליו", ללמדך שאליו לבדו היה נמשך הקול - רש"י מס' יומא ד':), משה שמע וכל ישראל לא שמעו.

יא. "מאהל מועד", מה לומדים מזה?

מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאהל.

יב. יכול מפני שהקול נמוך?

תלמוד לומר "את הקול" (וישמע את הקול מדבר אליו, במדבר ז'), מה הוא הקול, הוא הקול המתפרש בתהלים "קול ה' בכח" "קול ה' בהדר" "קול ה' שובר ארזים".

יג. א"כ למה נאמר 'מאהל מועד', (הרי הוא קול חזק ולמה נשמע רק באהל מועד)?

מלמד שהיה הקול נפסק, (בגזירת המקום, ועל אף חזק לא היה נשמע מחוץ לאהל מועד - רש"י כפשוטו).

יד. היכן מצינו עוד כזאת דוגמא לזה?

כיוצא בו (ביחזקאל י"ה) "וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה", יכול מפני שהקול נמוך, תלמוד לומר "כקול שדי בדברו" (קול כנפיהם היה חזק כקול דבר ה'), אם כן למה נאמר עד החצר החיצונה, שכיון שמגיע שם היה נפסק.

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

א. "ויקרא אל משה", למה כתוב 'ויקרא' שזה כפל לשון?

היה יכול לכתוב 'וידבר' - (שפתי חכמים).

לכל דברות ולכל אמירות ולכל צוויים קדמה קריאה, (ומכאן אנו למדים על כל הדברות ואמירות של אהל מועד - מ"בנין אב" דבכל מקום שנאמר "וידבר", "ויאמר", "צו", קדם לזה קריאה - עי' בשפתי חכמים באריכות).

ב. מה הוא לשון הקריאה?

לשון חבה, לשון שמלאכי השרת משתמשין בו - שנאמר (ישעיה ו' ג') 'וקרא זה אל זה', והיה קורא משה משה, (וכן לכל הנביאים "אברהם אברהם", "יעקב יעקב", "שמואל שמואל" - שי למורא בשם ספרא).

ג. מה היה לנביאי אומות העולם?

אבל לנביאי אומות העולם נגלה להם בלשון עראי וטומאה, שנאמר "ויקר אלהים אל בלעם".

ד. "ויקרא אל משה", מה למדים מזה שכתוב ויקרא אל משה?

הקול הולך ומגיע לאזניו, וכל ישראל לא שומעים.

ה. יכול להפסקות היתה קריאה? (פירוש שאף בכל מקום שיש הפסקת פרשה סתומה או פתוחה, כגון בפסוק י' שמתחילה פרשת 'ואם מן הצאן' וגו' - שי למורא).

תלמוד לומר "וידבר", לדיבור היתה קריאה ולא להפסקות.

ו. ומה היו הפסקות משמשות? (פירוש, כיון שלא היתה הפרשה שאחריה נבואה בפני עצמה אלא המשך הנבואה הקודמת, לאיזה צורך היתה ההפסקה בה - עפ"י ר"א מורח"י).

ליתן ריוח למשה להתבונן בין פרשה לפרשה ובין ענין לענין.

ז. מה לומדים מזה?

קל וחומר להדיוט הלומד מן ההדיוט (שצריך ליתן ריוח בין דיבור לדיבור כדי להתבונן בהם).

טו. האם הקול היה יוצא מכל אהל מועד?

"מאהל מועד לאמר", יכול מכל הבית, תלמוד לומר (במדבר ז' פ"ט) "מעל הכפרת", יכול מעל הכפרת כולה, תלמוד לומר (שם) "מבין שני הכרובים".

טז. "מאהל מועד לאמר", מה למדים מזה שכתוב "לאמר"? (הרי כבר נאמר אח"כ דבר אל בני ישראל)?

א) צא ואמור להם דברי כיבושין - (דברים הכובשים ומנצחים את לב האדם - באר מים חיים), בשבילכם הוא נדבר עימי, שכן מצינו שכל שלשים ושמונה שנה שהיו ישראל במדבר כמנודים מן המרגלים ואילך לא נתייחד הדיבור עם משה, (ר"ל שלא נתייחד עמו הדיבור פה אל פה שהוא דרך חיבה, אלא בחזיון לילה - ספר זכרון עפ"י רש"י תענית ל'), שנאמר (דברים ב' ט"ז-י"ז) "ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם וידבר ה' אלי לאמר", "אלי" היה הדיבור. ב) דבר אחר, צא ואמור להם דברי והשיבני אם יקבלום, כמו שנאמר "וישב משה את דברי העם", (ומה שכתוב 'לאמר' הכונה שיאמר משה את דברי העם אל ה').

יז. "אדם כי יקריב מבם" מה לומדים מזה שכתוב "כי יקריב"? (שפירושו אם יקריב - שי למורא עפ"י ביאורים).

"כשיקריב", בקרבנות נדבה דיבר הענין.

יח. למה נאמר "אדם"?

מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל, שהכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל.

יט. "מן הבחמה", יכול אף חיה בכלל, (כמו שכתוב "ואת הבחמה אשר תאכלו וגו' שור שה כשבים וגו' איל וצבי ויחמור - עפ"י ספרא)?

ת"ל "בקר וצאן", (מכיון שכתוב "מן הבחמה" ואח"כ כתוב "בקר וצאן", הרי זה כלל ובפרט ואין בכלל אלא מה שבפרט - עפ"י מורחיק).

כ. למה כתוב "מן הבחמה", שמשמע ולא כולח?

להוציא את הרובע ואת הנרבע?

כא. מה ממעטים מ"מן הבקר"?

להוציא את הנעבד, (שעשאו עבודה זרה והשתחוה לו - רש"י ב"ק מ').

כב. מה ממעטים מ"מן הצאן"?

להוציא את המוקצה, (שייחדו במעשה להקריבו לע"ז - רש"י ב"ק מ"ב:).

כג. למה כתוב "ומן הצאן" עם וא"ו?

להוציא את הנוגח שהמית, (שהמית את האדם על פי עד אחד או ע"פ בעלים ונפטר מן הסקילה - רש"י ב"ק שם).

כד. רש"י מביא עוד איזה לימוד מן הפסוק להלן (הסמוך)?

כשהוא אומר למטה מן הענין "מן הבקר" (אם עולה קרבנו מן הבקר), שאין תלמוד לומר (שהרי כבר כתוב

מקודם 'מן הבקר'), להוציא את הטריפה (שטרפה אותה חית היער ושברה אותה או שנפלה מן הגג וכיו"ב ונוטה למות ועדיין לא מתה - ע"י ברמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק ד' הל' ד' ח' באריכות יותר).

כה. "תקריבו את קרבנכם", למה כתוב "תקריבו" לשון רבים?

מלמד ששנים מתנדבים עולה בשותפות.

כו. מה לומדים מזה שכתוב את "קרבנכם"?

מלמד שהיא באה נדבת ציבור, (שכל ישראל מתנדבים יחד בהמה אחת - כי זה שרבים מתנדבים למדנו מ-"תקריבו", אבל קרבן ציבור הוא דוקא כל הציבור כולו ועל זה צריך לימוד מיוחד מ-"קרבנכם" - עפ"י ר"א מורחיק).

כז. איזה קרבן עולה מתנדבים הציבור כולו?

היא עולת "קין המזבח", (לפעמים שהמזבח היה פנוי שאין לכהנים מה להקריב, והיה מיוחד לזה קופה להקריב קרבנות והיו נקראים 'קין המזבח', כאדם שמביא בקינוח סעודה, והוא לשון "קין" כמ"ש בשמואל ב' (ט"ז ב') והלחם 'והקין' לאכול הנערים - עפ"י באר מים חיים ופירש"י שבועות י"ב:), הבאה מן המותרות (מה שנתר בלשכה ששם שמו את השקלים ששם שמו את השקלים שנתנו ישראל בכל שנה בביהמ"ק בשביל קניית קרבנות ציבור, ומפני שלא היו מקריבים מתרומת שנה זו בשנה אחרת אלא מתרומה חדשה, הרי היה נותר שקלים - עפ"י ספר זכרון).

כח. "זכר" מה זה ממעט?

ולא נקבה, (ואע"פ שכבר כתוב "יקריבנו", "והקריב אותו", שזה לשון זכר, היה מקום לומר שלכתחילה צריך דוקא זכר אבל זה לא מעכב, לכן כתוב 'זכר', שאפילו בדיעבד מעכב - עפ"י משכיל לדוד).

כט. כשהוא אומר "זכר" למטה (בפסוק י"ד "ואם מן הצאן קרבנו וגו' זכר תמים יקריבנו"), שאין תלמוד לומר (כי היה אפשר ללמוד "מעולת בקר" שצריך זכר) זכר? "זכר" ולא טומטום ואנדרוגינוס.

ל. "תמים", מה ממעט?

בלא מום.

לא. "יקריבנו אל פתח אהל מועד", מה משמיענו בזה?

מטפל בהבאתו עד העזרה, (הישראל צריך לטפל בהבאתו, וזה 'יקריבנו' הכוונה 'יביאנו' - באמ"ח).

לב. מה הוא אומר "יקריב" "יקריב"? (א. "אדם כי יקריב". ב. "יקריבנו אל פתח אהל מועד").

אפילו נתערבה עולת ראובן בעולת שמעון, יקריב כל אחד לשם מי שהוא. - (וכתב הרמב"ם שזה הוא דוקא בקרבנות הנשים שאינן צריכות סמיכה, אבל בקרבנות האנשים לא, כיון שאין יודעים של מי הקרבן שיסמוך עליו - רמב"ם פירוש המשניות פסחים פ"ח מ"ב), וכן עולה בחולין, ימכרו החולין לצורכי עולות (למי שצריך להקריב עולה), והרי הן כולם עולות ותקרב כל אחת לשם מי שהוא.

"ויקרא אל משה"

הענוה של משה רבינו

אומר המדרש רבה, ויקרא אל משה, בשעה ש' קרא משה משה, משה נעמד, משה לא העיז להפגם. נדב ואביהוא רצים להביא אש, כל אחד רוצה להציל את המצב, היחידי שלא נכנס, היחידי שלא מוכן להפגם לקדש הקדשים, להיכל, אל אהל מועד, זה רק משה.

הוא אומר מי אני שאפגם? מה אני שאפגם? חברתי קרשים בצפון, חברתי קרשים בדרום, במערב שמתי כמה קרשים בפתח, עשיתי מה שעושה נגר פשוט. אני נגר פשוט, מה אני ראוי להפגם לאהל מועד? אומר המדרש רבה, מכאן אתה לומד שכל תלמיד חכם שאין בו דעת נבלה טובה הימנו.

מה זה נקרא דעת? הדעת נקרא ענוה ושלמות. הדעת נקרא שאני לא ראוי לשום דבר. אדם הוריד תורה מהשמים ארבעים יום ראשונים ארבעים יום שניים ארבעים יום שלישיים בלי לאכול בלי לשתות, מאה עשרים יום נמצא בשמים בלי לחם ושתיה. עשר מפות, קריעת ים סוף מכניע את כל המצרים, מטביע את כל המצרים בים, מוציא את ששים רבוא מצרים בעניי כבוד, עם שלו, מן, בארה של מרים, הוא אומר מה עשיתי בסוף תפל? מה עשיתי? מי אני בכלל? מה עשיתי בכלל משהו, זה ה' עשה, אני לא עשיתי כלום.

אם אדם חושב שפגיע לו משהו פי הוא לומד, פי הוא בחור טוב, פי הוא מצלח, פי הוא מצטיין, אם רגע נדמה לו שפגיע לו משהו, אז כבר נבלה טובה הימנו. פי התהמה יודעת שהיא בהמה לכל הפחות, והוא לא מבין כלום, הוא לא מבין שתפל זה מתנה מה, אז נבלה טובה הימנו.

"נפש פי תחטא"

איך נפש יכולה לחטוא

אמר לי ר' שמואל הורביץ פשט "נפש פי תחטא" איך יכול יהודי לחטוא בכלל? נפש פי תחטא? יכול להיות שנפש יהודי תחטא?

עכשו אנחנו בפרשת ויקרא שהנפש זה חלק אלוך מפעל "ושמעה קול אלה" היא שמעה את הקול מהר סיני, שמעה קול אלה מהר סיני, ואחבת לרעד כמוך, כל עשרה הדברות זה כלל את כל התורה, אז אם לפחות אתה לא אוהב שיגידו לך מילה, אז אל תגיד לשני מילה.

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

תפילה לעני לפסח

רבנו של עולם, אל רחום וחנון, שעה לעבודת עמך ותפלותיהם, ביום בו הקריבו קין והבל קרבנותיהם. קין באש להכה, רעש וסערה, הביא מפשתן שרש הגבורה, להוריד באש זרה את השכינה מעליונים לגלותה התפון מחיונים, אך לא בן הבל אחיו לצרה בככי ובתחנונים, פמים לב שפך בשלמות רצונים, ברעד ואימה קרב אל אבן השתייה, אולי יצליח להעלות עולם מתהום של נשיה. קרבנו עלה מיד לפניך לרצון, כי אתה אוהב הפנים לא החיצון, לבו הנכנע והשפל היה יקר בעיניך, יקרה גם נפשו אותה רצה להקריב אליה, פתחת לו כל הרקיעים, גלית לו אוצרות מטמונים, אך בשהציון ונפגע ועלתה נשמתו למרומים, נדחה התפון לעוד אלפי שנים. ועתה, אבינו אב הרחמים, תן לנו לב נשבר לב חמים, משכנו אחרית, הסתירנו בצל פנפיה, תן בנו מסירות נפש לעבדך עד פלות הנפש, האר לנו דעת, פתח לנו עינים, כיצד לערף ליל סדר ביראת שמים, למדנו להתחנן ולכפות בכפלים, עד אליהו הנביא נראה עין בעין.

ליצחק נתת שני בנים, בהבל וקין היו מזהירים. אחד היה איש תם יושב אהלים, ואחיו איש שדה צד חיות וצפרים. אגא אב רחום יצחק לפניך התחנן, עזר נא לי בשני בני עולם לתקן, אחד הוא מאיר בשמש פאור שבעת הימים, שני לו שוכן בתהומות בתהיות במחשבים. נפשו נשא יצחק לפניך בתחנה, שוכן שחקים הושיעה נא, כל הנסתרות והנגלות אתה יודע, כי כל פונתי לתקן העולם ולהושיע. להרים את שני בני כחמה וכלבנה, עד נביא בליזה הנה את הגאלה. הרבה יצחק תפלתו בליל שמורים, בככי ובתחנון קול הרים, בליל סדר שהוא בליל פפורים, חפץ לתקן עולם בגדי עזים בסוד שעירים, לתקן את כל חטאי הדורות, לזבול לעלות, ובית מקדש לבנות, "בנה בניתי בית זבל לך", בית בנוי נמצא בזבול עולמך, "שמש ירח עמד זבלה", גם עשו יתקרב יהיה איש מעלה. אגא ה' עשה עמו פלאים, פתח לו את כל הרקיעים, התגלה אליו מן השחקים אל התהומות, ויראה שיחיד אתה בכל העולמות, אין עוד בלתך מסוף העולם ועד קצהו, האר אליו פניך רצונו, לא יעבר אפלו פקוצו של יוד על רצונך, ידע כי אין זולתך.

בך יצחק נשא את תפלותיו, בך נשא בכיותיו, ועקותיו ושאגותיו. ויצא יצחק לשוב בשדה, את כל לבו שפך לפניך בשש, אגא רחום, תהיה בעת עת ישועה, השיבנו לנן עדן בבתחלה, למקום שמשם אני בא, אגא, ישוב כל העולם בתשובה, אני ובני יעקב ועשו, ישוב כבן חכם גם רשע, כלם ישובו יחדו ונושע. ובני בליזה זה לחדש נעורי, עם כל העולם יחד עם בני, להעלות את בני לרקיע של זבול, נוריד מפורמים בית מקדש בנוי. שאגותיו אז נתכו פמים, לפני רוכב ערבות שוכן שמים, "שא נא בליד", אמר לעשו, הראה לו פלי המקדש, בגין בנוי בליזה נוריד מפורמים, צודה לי ציד עשה מטעמים, ובליל הסדר בביום הפפורים, נקריב קרבנות ונשלח שעירים. אגא רחום ברב רחמיה, בך יצחק תחנתו שטח לפניך, קבל לרצון את כל פונותי, ולגן עדן נפנס אני ובני. עשו הלא חיש מיד, אך חש להביא מפל הבא ליד, להכשיל אביו במאכלות אסורות, למען ישיג אך ברכות ארציות.

היתה אז עת צרה ליעקב, כמעט היינו בצאן אבודות, אך אתה ברחמיה חסד על בנך בכורך, לרבקה ברוח הקדש יעצת סודך, לך נא אל הצאן צוה בתבונה, לתקן חטא אדם הראשון התפונה, שני גדיי עזים יהיה קרבנה, הכל יכפר וכשמש מאורך, לאור עולם בכפא פבוד שמך יוחק, ולעד לא עוד תרחק, מפי צדיק תברך בטל תחיה, אכן נמצאה תושיה.

בפיק ברפים נגש יעקב בנך בחירך, לערף ליל הסדר ברצונך, שני מלאכים לווחו מימינו ומשמאלו, כי מרב שפלות פדונג נמס לבו, מי אני ומה אני כי אתברך מפי עליון, מה אני ומה זכותי בטל מצור חביון, ב"חזק ואמץ" אותו אמו ברכה, אכן תזכה לטל שמים לטל של תחיה.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצדיק צועק אסור לקחת ממך הרשיון - והרשיון פתאום נמצא בכיס שלו

ב' אלפים-תתל"ט) סיפור נורא זה סיפר אברך יקר מאנשי הצדיק שהוא עוסק בקירוב רחוקים ונוסע לרחבי אה"ק להפיץ תורה ויראת שמים - ופעם עצר אותו שוטר ולקח ממנו הרשיון מפני שנסע במהירות יותר מהמותר (זה לא אומר שמותר ח"ו לנסוע במהירות מופרזת וידוע שבעל המנחת יצחק גאב"ד ירושלים עיה"ק זצוק"ל אמר שלעבור על ענינים אלו זה איסור דאורייתא) ועשה לו דו"ח ולקח ממנו הרשיון ופעם זכה להכנס למורינו הרב שליט"א באומן - והצדיק שואל אותו מה עם הקירוב רחוקים שהוא עוסק - ואמר לו שלקחו ממנו הרשיון - והרב שליט"א התלהב וצעק איך לוקחים הרשיון ממך הרי אתה צריך זאת לקרב יהודים לעבודת השי"ת ולהחזירם בתשובה - ודפק על השולחן היה לא תהיה - והנ"ל אחרי זה הכניס ידו לכיסו - והנה הרשיון נמצא אצלו - וממש לא הבין בשום אופן איך זה יכול להיות - ממש למעלה מכל שכל והגיון - כי בלי שום ספק לקחו זאת ממנו - ואח"כ הלך לסדר את הענין במשרד שלהם והמפקד שמה בודק את התיק ורואה את הדו"ח והרשיון לא נמצא שם - והוא צועק איך זה יכול להיות יש דו"ח ואין כאן הרשיון והתרעם על השוטר איפה השכל שלו עושים דו"ח ולא לוקח הרשיון - אבל אין מה להתרעם יש צדיק שהוא שולט בעולם והוא לוקח מה שצריך לקחת ומניח איפה שצריך להיות.

השעון מצלצל - ונרשם המספר - 1138 - סיפור פלאי פלאות

ב' אלפים-תת"מ) סיפור נפלא סיפר יהודי יקר מאנשי הצדיק הוא ביקש מהרב שליט"א ברכה שיזכה לדירה בירושלים עיה"ק והצדיק נתן לו תפילה, וכידוע התפילות של הרב שליט"א הם עם גימטריאות (כדאי לציין שוב מה שאמר הצדיק האדמו"ר מאמשינוב שליט"א שבתפילות של הרב שליט"א יש בהם המון עמקות וסודות - והוא עצמו עוסק בזה שעות ארוכות) עכ"פ בתוך התפילה נרשם גימטריא המספר 1138 והאברך הזה ניסה כמה פעמים להתקשר עם הרב שליט"א לדבר איתו בענין הדירה ולא הצליח - וחשב בעצמו אם הוא לא מצליח לדבר עם הרב שליט"א אזי הרב שליט"א ידבר אליו ובאותו זמן קנה איזה מכשיר שיש בו גם שעון מעורר והוא אף פעם לא השתמש בשעון ופתאום הוא שומע השעון מצלצל והוא מסתכל על השעון והוא רואה שנרשם על זה המספר 1138 והוא ממש נדהם מזה כי המספר הזה הוא כ"ב בתוך מחשבתו כל הזמן כי הוא כבר מתפלל תפילה זו שנתיים והנה הוא רואה המספר הזה לנגד עיניו - ובאמת תוך כמה ימים ב"ה הצליח למצוא דירה בירושלים עיה"ק.

הצדיק מבטיח לו שהוא יסדר לו כרטיס לאומן

ב' אלפים-תתמ"א) וכן מספר האברך הנ"ל שלפני כמה שנים לפני ר"ה אמר להרב שליט"א שהוא רוצה לנסוע לרבנו הק' לאומן על ר"ה ואינו יודע איך להשיג הסכום לקנות כרטיס - והרב שליט"א אמר לו בעזרי"ת אני יסדר לך כרטיס, - והנה באופן פלא תיכף אח"כ מתקשר לו גיסו שיש לו סכום של 3700 ש"ח וזה היה פלא אצלו הדבר שגיסו פתאום יביא לו סכום כזה בדיוק מה שהיה צריך בשביל הנסיעה.

רח' פרי חרש - זה ליד רח' ראשית חכמה

ב' אלפים-תתמ"ב) וכן סיפור עוד סיפור פלא שהיה לו קשה בענין פרנסה ובפרט לפני החגים ומכיון שהיה גר בשכונת זכרון משה הציע לו יהודי יקר שגר ברח' ראשית חכמה (סמוך לזכרון משה) שאפשר לסדר לו סכום כסף ע"י וועד השכונה, אבל האברך הנ"ל היה לו קשה לקבל זאת כי אין דרכו לקבל נדבות - והוא נכנס למורינו הרב שליט"א ומספר לו המצב שלו והרב שאל אותו איפה אתה גר ואמר לו ברח' פרי חרש והצדיק אמר לו רח' פרי חרש זה ליד רח' ראשית חכמה - והבין שהרב שליט"א מרמז לו שיקבל הכסף של היהודי שגר ברח' ראשית חכמה.

הצדיק לוקח לו את התינוק - ומתחיל לשמוע

ב' אלפים-תתמ"ג) סיפור יהודי אחד מאנשי הצדיק שיש לו ב"ה משפחה ברוכה עשר ילדים והבן השני נולד עם בעיה שלא היה שומע והרופאים לא היה להם לזה שום עצה, והגיע למורינו הרב שליט"א - והרב שליט"א לקח את התינוק בידו - ופלאי פלאות הילד התחיל לשמוע - ב"ה.

הצדיק כל מלחמתו הוא לימוד התורה

ב' אלפים-תתמ"ד) המחזה נורא הוד חוזר על עצמו כל לילה אחרי תפילת מעריב כשהרב שליט"א משמע דברי תורה אחרי התפילה - וכל פעם הוא תובע מהקהל הקדוש ללמוד כך וכך דפי גמרא שמונה דפים עשר דפים לסיים מסכת מגילה חגיגה וכו', והנשים יגמרו תהלים - תנ"ך וכו' ממש סדר יום ולילה עמוס בעמל התורה, וזה דבר שאי אפשר להבין איזה מלחמה נוראה הצדיק לוחם נוכח כוחות הרשע והשקר שרק רוצים לקרר את האש היוקדת שבווער בלב כל יהודי ולהכניס בלב כאילו יש עוד משהו בעולם חוץ מלימוד התורה - והצדיק לוחם מלחמת ה' בעמלק - שהכל הבל וריק ודמיון כוזב - וחוש מעסק התורה אין שום דבר בעולם.

ומה נהדר המחזה איך שהבחורים היקרים שחן קדוש נסוך על פניהם תיכף חוטפים גמרות ומתחילים ללמוד בחשק עצום - ומזה רואים כח הצדיק שמכניס חיות עצום בנשמות ישראל נועם עליון של עסק התורה הק', אשרינו מה טוב חלקינו.

הצדיק כותב תפילה ליארציט של האמרי חיים מוויזניץ זצוק"ל

ב' אלפים-תתמ"ה) השבוע נכנס אברך יקר מאנשי הצדיק למורינו הרב שליט"א שמקורב גם לחסידות וויזניץ ואמר להרב שליט"א שבימים אלו היארציט של ה'אמרי חיים' והרב שליט"א התלהב מאד ואמר שהיה משתתף בטיש בוויזניץ בליל שבת עד לפנות בוקר, וכשנגמר הטיש כולם הלכו לישון והאמרי חיים נשאר ער ולמד עד התפילה. (התפילה תתפרסם בעזה"ת שבוע הבעל"ט).

הצדיק אומר בתוך דברי התורה - הנה הגיע מישהו מצפת - רוח"ק גלוי

ב' אלפים-תתמ"ו) יהודי יקר מאנשי הצדיק שגר בצפת השבוע הרגיש בנפשו שחסר לו מאד להיות במעריב עם הצדיק - והגיע במיוחד מצפת להתפלל עם הרב שליט"א - אע"פ שזה היה טירחה גדולה בשבילו, והנה בדברי תורה שהרב שליט"א השמיע אחרי התפילה, בתוך הדברים הצדיק אומר הנה הגיע מישהו מצפת ולא הבינו מה הקשר לענין הדברים שהרב שליט"א דיבר - אבל הנ"ל התפעל מהרוח"ק העצום.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

הרה"צ ר' גבריאל חיים צבי פפנחיים זצ"ל

(ליום היארציט - ערב פסח)

החינוך הטהור להיות מוכן למסור נפשינו על קידוש ה'

הצדיק הזה היה יהודי ת"ח וירא שמים עצום שהגיע לאח"ק מגרמניה והקים כאן משפחה מפוארת, צאצאים יראי ה' כולם חולכים בדרך המסורה לנו מדור דור - ומסופר שלפני המלחמה קיבץ את ילדיו ואמר להם כי עכשיו נכנסים למצב חמור של מלחמה - וצריך לדעת שבעת הצורך צריך להיות מוכן למות על קידוש ה' וח"ו לסטות מהאמונה הק'.

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת כורם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לישועת והצלחת שלום בן ליבא נ"י / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

9148 * (מס' 8 - 1 באידיש)

כתוב"ל ארה"ב:

1845.640.0007

קו הצדיק: 02.532.6502

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א - והרבנית תהילה בת לאה תחי'

יו"ל ע"י מכון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלם תובכ"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים